

Almindelige bemærkninger

Da den teknologiske udvikling har gjort det muligt, at brygge øl på mikroanlæg i Grønland, sammenholdt med at det forventes, at det første produktionsanlæg vil kunne etableres med relativ kort varsel, foreslås det, at ethanolholdige drikkevarer fremstillet i Grønland pålægges den samme afgift pr. volumenprocent pr. liter, som gælder for ethanolholdige drikkevarer, der indføres til Grønland.

Landsstyret kan med hjemmel i § 14 i landstingslov om ind- og udførsel af varer fastsætte afgifter som for indførte varer. Da der er tale om en meget gammel bestemmelse, er det Landsstyrets opfattelse, at en sådan afgift passende bør fremgå af en landstingslov, og dermed fastsat af Landstinget.

Lovforslaget er udformet således, at der er taget højde for, at en eventuel fremstilling af andre ethanolholdige drikkevarer end øl, er omfattet af forslaget.

Lovforslaget har været sendt til høring i Direktoratet for Erhverv, hvis bemærkninger er indarbejdet i lovforslaget. Direktoratet for Miljø og Natur, Direktoratet for Sundhed og Økonomidirektoratet har ikke haft nogen bemærkninger til forslaget.

Lovforslaget forventes ikke at få væsentlige provenumæssige virkninger, idet mængden af det i Grønland fremstillede øl, må formodes at medføre en tilsvarende mindre mængde øl indført til Grønland.

Loven vil kun få mindre administrative konsekvenser i form af godkendelser og kontroller.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at afgiften på ethanolholdige drikkevarer, der fremstilles i Grønland, fastsættes til den samme afgift pr. volumenprocent pr. liter, som gælder for ethanolholdige drikkevarer, der indføres til det grønlandske afgiftsområde.

Ethanolholdige drikkevarer, der fremstilles i Grønland med en volumenpct. på under 2,25 pr. liter, vil ligeledes være afgiftsfri.

Til § 2

Det foreslås, at afgiftspligten indtræder ved varens overgang til forbrug, dvs. når varerne transporteres ud af virksomheden til dens kunder. Såfremt der er tale om, at varerne skal sælges eller forbruges i den virksomhed, der fremstiller ethanolholdige drikkevarer, anses varerne for at være overgået til forbrug, når varerne er færdigproduceret.

Bestemmelsen omfatter også ethanolholdige drikkevarer, der fremstilles til eget forbrug. Det fremgår dog af § 16, stk. 1 i landstingslov nr. 11 af 11. november 2000 om salg og udskænkning af alkoholholdige drikke, at hjemmefremstilling af alkoholholdige drikke ikke må finde sted.

Til § 3

Det foreslås, at virksomheder, der ønsker at fremstille ethanolholdige drikkevarer til erhvervmæssig brug, forpligtes til at lade sig registrere hos Skattedirektoratet, hvilket også er en betingelse for, at virksomheder kan fremstille og oplægge afgiftspligtige varer under suspension af afgiften.

Manglende registrering kan medføre bøde, ligesom manglende registrering ikke medfører fritagelse for afgiftspligten.

Til § 4

Af kontrolmæssige grunde foreslås det, at de lokaler, som den registrerede oplagshaver benytter til fremstilling, behandling, aftapning og opbevaring af varer, som ikke er afgiftsberigtiget, skal godkendes af Skattedirektoratet, ligesom Skattedirektoratet skal kunne tilbagekalde godkendelsen og registreringen, såfremt direktoratets kontrol ikke kan udføres på en rimelig måde.

Til § 5

Det foreslås, at virksomhederne månedsvi skal opgøre afgiftsgrundlaget.

Til § 6

Det foreslås, at den afgiftspligtige mængde for en given afgiftsperiode skal opgøres, som den mængde, der er udleveret fra virksomhedens godkendte lokaler med tillæg af svind eller lignende.

Dette betyder, at virksomheden skal betale afgift af varer, som forsvinder fra de godkendte lokaler, uden at de er udleveret til andre.

Det foreslås endvidere, at Skattedirektoratet kan fastsætte regler for, hvorledes opgørelsen af den afgiftspligtige mængde skal specificeres.

Det foreslås endeligt, at Landsstyret kan fastsætte regler om, hvorledes den afgiftspligtige vares mængde bestemmes.

Til § 7

Det foreslås, at varer der er gået tabt ved brand, brækage eller lignende i virksomheden eller under transport til og fra virksomheden kan fratrækkes ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter § 6, stk. 1. Ved brækage forstås, at varer går tabt ved at lagertanke eller anden emballage itubrydes. Varer, der er gået tabt ved simpelt tyveri, kan ikke fratrækkes.

Det foreslås endvidere, at returvarer kan fratrækkes ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter § 6, stk. 1, såfremt det af virksomheden godtgjorte beløb indbefatter afgiftsbeløbet.

Endelig foreslås det, at varer der udføres til steder uden for Grønland, kan fratrækkes ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter § 6, stk. 1.

Det skal bemærkes, at en registreret virksomhed ikke kan fratække varer, der er stillet gratis til rådighed for de personer, der arbejder i virksomheden, ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter § 6, stk. 1.

Det foreslås, at Landsstyret kan fastsætte de kontrolforskrifter, der skal dokumentere de omhandlede fradrag.

Til § 8

Det foreslås, at det overlades til Skattedirektoratet at fastsætte de nærmere regnskabstekniske regler for, hvordan virksomhederne skal føre afgiftsregnskabet på en administrativ enkel og betryggende måde.

Det omhandlede regnskabsmateriale m.m. skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb.

Til §§ 9 og 10

Angivelse af afgiftsgrundlaget samt indbetaling af afgiften til Skattedirektoratet skal ske senest den 15. i den efterfølgende måned.

Såfremt angivelse ikke sker rettidigt, kan Skattedirektoratet inddrage virksomhedens registrering, indtil angivelsen er kommet Skattedirektoratet ihænde, ligesom Skattedirektoratet kan fastsætte afgiftsgrundlaget skønsmæssigt.

Såfremt betaling ikke sker rettidigt, foreslås det, at der pålægges virksomheden morarenter. Skyldige morarenter opkræves særskilt månedsvis bagud.

Til § 11

Såfremt en virksomhed gentagne gange ikke har angivet, eller ikke har betalt afgiften rettidigt, foreslås det, at der kan pålægges virksomheden en kortere angivelses- eller betalingsfrist.

Det forudsættes, at virksomheden, såfremt den gennem en vis periode har overholdt den kortere angivelses- eller betalingsfrist, efter skriftlig ansøgning kan vende tilbage til den normale angivelses- eller betalingsfrist.

Til § 12

Det foreslås, at Skattedirektoratet kan inddrage en virksomheds registrering, såfremt virksomheden ikke har betalt forfalden afgift senest 14 dage efter betalingsfristens udløb. Er der pålagt virksomheden kortere betalingsfrist efter § 11, kan registreringen inddrages straks efter betalingsfristens udløb.

Når betaling sker, vil virksomheden få sin registrering igen.

Til § 13

Konstateres det efterfølgende, at virksomheden har betalt for lidt i afgift, foreslås det, at den for lidt erlagte afgift, incl. eventuelle morarenter, skal indbetales inden 14 dage efter påkrav herom. Betales afgiften ikke rettidigt, beregnes der yderligere morarenter.

Endvidere foreslås det, at Skattedirektoratet kan ansætte en virksomheds afgiftstilsvær skønsmæssigt, såfremt virksomheden ikke indsender angivelse, eller såfremt afgiftstilsværet ikke kan opgøres på baggrund af virksomhedens regnskab.

Til §§ 14 og 15

For at sikre en effektiv kontrol af afgiftsgrundlaget, foreslås det, at Skattedirektoratet skal kunne foretage et afgiftseftersyn på stedet, eller forlange regnskabsmaterialet m.v. udleveret eller indsendt. Dette gælder også, selv om materialet skulle befinde sig hos en tredjemand, der måtte have tilbageholdelsesret over det.

Endvidere foreslås det, at offentlige myndigheder på begæring skal meddele Skattedirektoratet de nødvendige oplysninger til administration og kontrol af loven.

Til § 16

Det foreslås, at Landsstyret kan fastsætte bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Til § 17

Det foreslås, at Landsstyret kan bemyndige Skattedirektoratet til at træffe afgørelser efter denne lov, samt fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Til § 18

Det foreslås, at Skatterådet skal være administrativ klageinstans for Skattedirektoratets afgørelser af spørgsmål om varers afgiftspligt, om afgørelser af den afgiftspligtige mængde samt om skønsmæssige ansættelser.

Endvidere foreslås det, at Skatterådets afgørelse kan indbringes for Grønlands Landsret som 1. instans inden 4 uger efter, at der er givet vedkommende underretning om den pågældende afgørelse. Sagen skal anlægges mod Grønlands Landsstyre.

Til §§ 19 og 20

Det foreslås, at der kan idømmes foranstaltninger i form af bøde for overtrædelse af loven, såfremt den pågældende har handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Det foreslås endvidere, at en overtrædelsessag kan afgøres administrativt, såfremt den pågældende erkender overtrædelsen og bødens størrelse.

Hvis overtrædelsen er begået med forsæt til at unddrage landskassen afgift, vil bøden ofte kunne fastsættes til 2-3 gange det unddragne beløb. Er overtrædelsen begået ved grov uagtsomhed vil bøden ofte kunne fastsættes til det halve. Fastsættelsen skal ske under hensyn til den pågældendes indkomst- og formueforhold og omstændighederne iøvrigt.

Uagtet at retsplejeloven p.t. ikke indeholder specifikke krav til udformning eller indhold af et anklageskrift skal tilkendegivelsen følge de til enhver tid gældende uskrevne regler om et anklageskrifts udformning og indhold.

Til § 21

Det foreslås, at loven skal træde ikraft den 1. januar 2004.